

Ese de domeniile si sebastonane

Joi, 1. si Duminica.

Pretul seuror Austra's
pe anu iunior 10 fl. v. a.
jumetate ce anu 5
trei luni 3

puncte Romaniei si Strainatate
pe anu iunior 14 fl. v. a.
jumetate 7
trei luni 3 50 ct.

CONCORDIA.

DIURNALU POLITICU SI LITERARIU.

Pest'a în 17. ianuarie 1865.

Metropolia românescă a făptu implituitu, și gratuită acăstă prîn înaltă salutată în totu locul en entuziasmului celu mai mare. Dupa scrisi primite din Logosul, Aradu si Caransebeș, românii în tote locurile au salutat înflințarea metropoliei cu festivități; cari au fostu străduci, în căsu se dice, "în astfel de pompu nu s'a mai vedutu pre acolo.

Două fapte insu au conturbat în căsu-va bucuria universala si au casinu îngrigiri mari. Un'a e modalitatea, prin care se înfințea metropolia româna, că-ei totu românu adveratur a dorit, ca înfințarea acăstă să se intempe prin convocaună unui congresu, unde nă se aléga statu metropolitului căsu si episcopii nostri, de ora-ei biserică gr. orient. ca autonomia are dreptul de a-si alege pre capil sei, care dreptu si recunoșteu si in declaratoare iliricu. — Ali doilea punctu si aces impregurău, că romanii din dicese Temisiori se impărta parte cătra dicese Aradului, parte cătra Caransebeșu, era Temisioru romane cu totulu in manele Serbiloru, pane ce făra scadere vre unei părți poteră fi in Temisioru si unu episcopu romanescu. Nōi din parti-n suntemu convinsi, că de secese intru adveretur potu sterni îngrigiri mari, deputati nostri, cari pre 5. fauru suntu chiamati la Carlovetiun, nă dora ca membri ai congressului serbenas, cu care au gatau tôte negotiatuunile, ci ca o corporație sub presidenția nou denumitului metropolit, coordonata altie corporaționu din partea Serbiloru, cu care are să se intîlgea despre fonduri, panu acuna, comece si despre monastiri, de ora-ei Majestatea Sa doresce, ca cau-sele delicate să se decida pre cal amicabila, si nă se devina tréba la procesu, — vor starul pentru tinerca unui congresu, unde se vina pre tapeta si cau's scolaria, era mai alezu aceste intrebări de mare importanță. Altecum zelul si energiia barbatilor, ce stau in fruntea treblelor nostre, ne dispenseaza de tôte incercarea, spre a linis'i spirtele inflamante de aceste îngrigiri, si atâtca' cu atâtua mai multa, cu cătă ar fi pecatu a si presupune, că Majestatea Sa, cuind cu preimănătă' gratia a decretat înflințarea metropoliei, să fi vrutu a ne lipsi de drepturi positive, pre cari nime d'intre noi voiesc a le nimici. —

Ese. Sa P. Arciepiscopu si Mitropolit emise cătra credințioșii sci următoarea hartă archierichesca :

Nr. AE. M. 3.

Andrei Barbu de Siagun'a

d'in mil' lui Domnediu Arciepiscopu si Metropolit al Romanilor greco-resaritieni din Ardeiu si Ungaria, Consiliariu intimu de statu, Cae'ru' ali Ordinului cesaro-austriaceu ali Coronei de fer clase' I. Comendatoru ali Ordinului cesaro-austriaceu leopoldinu, Membru pe cătă ali Sutelei imperialu, Presedinte si membru fundatoru ali Asociațunei transilvane pentru literatur'a romana, si cultur'a poporului romasu, membru fundatoru ali museului de tiéra, membru ordinariu ali Societati pentru cunoscintia' literi Ardelului, si alu celei de agricultura in Bucovina, — Dorec'e tootoru Romanilor greco-resaritieni de tagma' preotiesca si lumescu din Ardeiu si Ungaria, si pace de la Domnediu Tatulu nostru, carele este in ceruri!!!

Bine este a so marturis domnului, si a canta numelui teu prînainte, a vesti demanda'ta mil' ta, si adveretur teu in tôte năoptea. Salmu 9. 2—3.

In man'a domnului este stepenirea pamen-

tului, si in vremea cunioasa va radică pre fofoitoriu pestu densul. Siracu capu 10. 4.

Veselosea-n inim' celor ce au cunoscintie domnului. Cantati pe domnul, si ve intarzi; cantati fată lui pururea: adu'iti-va aminte de minunile lui, de minunile si judecatuile gu-rei lui. Salm. 104, 1—5.

Acestc invenitură sante si nemincinăoșe, care suntu luate din carteia vietiei — Scriptura — lasandu-le inainte, adueu acea vestea bună la cunoscintia' vostra Românilor de relegea greco-resaritienă din Ardeiu si Ungaria, că.

Ia Maestatea Sa, Prînduratu nostru Imperatoru Francis Iosif I. prin prînduratu sa orarie din 24/12 decembrie 1864, an incuvintuui Metropolita' cea de multa dorita de noi;

II. că pre mine mai denumitul de arciepiscopu si metropolitul al Românilor greco-resaritieni din Ardeiu si Ungaria;

III. a inaltă eparchia' noastră din Ardeiu la dignitatea metropolitana;

IV. a rendui, că metropolita' noastră are a constă din eparcialele pana acum a Ardeiului si Aradului, cu luceara afara a comunei bisericești serbo din Aradu, si apoi din Comunale romane, care se tenuu acasă de eparchie Temisiori si a Versetielului;

V. că comunele bisericești romane din Protopopiatele Caransebeșului, Mehadiței, Lu-gosiului, Fagetu, Varadiei, Jebelului, Ver-setiului, Palaneici, Panciovei si Giacoveliu a sa face o eparchie in loculu' redinedintei episcopului la Caransebeșu; era

VI. Comuncile bisericești din Protopopiatele Hasașbului, Lipovei, Temisiori, Cianadului, Chichindei si Beicicherchelui au a se intrupă in eparchia' Aradului.

VII. că in privintu' comuneroul meste-cate din dicese Aradului, Temisiori, si a Versetielui are a se urmă dupa otarizile sinodului din Carlovițu, care lasa in voi'a unor asemene comunitati a se declară, de care metropolit vre'u să se tenea, si apoi oficiolele subordinate voru tractă astfelu de lucruri, si le vor astură spre final' a decisunie la Caneclariei' alunico-ungurăsche, său la ministrulriu de resibili.

Vedeti, iubititoru! cătu este de bine a se maruris domnului si a cantă numelui lui; a pază poruncile lui; a si aduse aminte de minunile si judecatuile lui; a crede, că in man'a lui domnediu este pamantul, si că elu da poporului său in vremea cunioasa pre Imperatorul celu folositoru, carele porta pe buzule sale sciinția, luminare, si dreptatea creștinăscă sa carele nu greșiesc cu gura sa si in judecate, Pild. 16, 10, pentru ca pazeasca nevata-mi inveniturăle cele domnediesc ale lui Cristosu.

Asa-din vedem, că Domnediu asil năeau miluitu, precum muliescă una multa pre fili sei; asta-din vedem, că inaltătatea nostru Imperator ca una domnitoru folositoru transis de la domnediu, să folosește poporul sale, năi au facut si noue dreptate creștinăsc in urm'a sciintiei si luminării sale adveretur creștinie, pre carei totu ei suntu creștinii o voru recunoscere de judecatu dreptă, cari pazesu nevata-mi inventuriile cele domnediesc ale lui Cristosu.

Seie Imperatul nostru, et noi ca creștinii de relegea greco-resaritienă i-amu fostu lui totdeun' a credințiosi, cu alipire cătra Trounoului, si că astfel vomu romane, si astfelu voru fi si urmasi nostri; de aceea bucuros, ne-av facut si pre noi partasi de bunetele aceleas, care au datu si celoralte popore de sub sceptrulu seu prin egală indeprezentare politica, be-sericeșca, si naturala.

De multe necesari ne-av mantuitu prenoi domnediu prin unsulu' sei Imperatul nostru Francis Iosif I. si siu' datu prin Inaltu acela-si multe bunetati; de aceea inainte de tôte să multianim lui domnediu cu ini-

Premieratură se face la Ti
pote. Tintorul Carancianu in
străză domnește Nr. 2, iar consa-
minile la Redacția diurnalului
"Spiritu Sacratului" (Zucker-
berg). Mr. Dr. Gheorghe Gheorghiu
este scrierile ce privesc administra-
tione, spălătore, etc.

Scrierile necenzurate si correspunză-
tia anunțe un se primise. Scriptele
nepublicate se vor adăuga
la Centru Informațional publicaționi-
lor au a se responde 6, craciuri de
lîsă.

ma curata si infranta, că nă-av mantuitu din stricatiune viță noua biserescă, si că au ampliatu de bunetati pofta noastră, ce am a-
vutu pentru infinitatea unei metropole natu-
rale de relegea nostra.

Apoi să multianim lui Imperatul nostru pentru indurare in sa ceare, si să ne rogămu lui Domnediu in biserica, si a casa in aci doi salmi 19 si 20 din Cislavu in inceputul rogatiunii de demnătă, pentru sunetata In-
nalta acelnă-asi pana la celu mai ademintu
beneficie si pentru pacenie a si norocob a domn'ui
lui, ca si supus' lui toti se petreaca intru lini-
sie si multianime viță lima si fara de galova!

Tribute, iubititoru! se scăti, că mai suntu a se face unele pregătiri, ca metropolita' noastră se păta cu dovece in lucrare; de aceea neam Ve vescesu cu dovecele celor din eparchiele de acum a Temisiori si Versetielului numai atât, ca Maestatea Sa, sau indurata a rezolvă Metropolita' pentru noi Romanii de relegea greco-resaritienă din Ardeiu si Ungaria, si
pre mine a mei denumit de Arciepiscopu si mitropolitul, si ca Voi pana la alta renduila, ce va urmă curendu, si adeca pana se voru conseru comunile bisericești curat si mestecau romane d'in acel doue eparchii, si protopopiatele se voru determini, si pana se va alege si denumit de către Imperatut inca unu' episcopu si locuinita' la Caransebeșu, si să fi ascultatori de episcopii. Protopenii si Preotii vostru de pana acum, si totu cinstire a simbriele se lo datu lori, precum si atestu si pana acum, pentru ce insu si Imperatut Ve demanda Voce acăstă.

Poruncă acăstă imperatută suntu să o
paști, ca eu să potu lucra edificintu pentru
cea mai curenda piuere in lucrare a ierarchiei
noastre, si să-mi uiator mi ostencilele mele,
care le facu spre binele Vostru.

Era domnedieu nadejdei se Ve ample
pre Voi toti de tota bucuria si pacea, ca să
priostisisti in nadejde cu puterea Ducului sanctu.
Aminu.

Sabii diu'a d'antâi a nascerei domnului
in anulu 1864.

A nd reiu m. p.

Adaușu pentru preotime:
Spre viitoru in rogatiuni veti
dice: Prî sfântului Arciepi-
scopulu si metropolitul nostru
Andrei.

,T. R. u.

D'in diecăsă Gherlei in jan. 1865.
Trech unu anu si diumetate de candu dicese' a
nostra gelesco in dolin perderă bunului ei
Arcierei, nemortorii Alexi, primula Eppu
al acesti dicese tineri. Primulu dicu peputru
aceea ca chiar candu nu ar fi fostu astă,
potu voru fi si de acel-ai cari voru vol a
detrage din acăstă, inse nu mi păsa, pentru
ca (dupa Aristos. I. 6. Eth. c. u.) quisque ju-
dicat propter est afflictus — si me voru intrebă,
că pentru ca? Io la aceesta lassu se le respondă
faptele, adaugundu numai astă, că se conte
la cercuștari, se le site a care cătu potu face
si care cătu face in adveretu, apoi judecandu-le
acesta bine se va convinge că facutu ce-va
memoritoriu Alexi, său doru facut'au mai multi
acel-ai cari ca Eppu tragu venitul de căte
50,000 pre anu. — Intrebe seminariul dicese-
sanu, intrebă si organizare Dicesei si altele
si acesto si-voru deschide rostul seu. Ci se
la lasmă acesea si mai bine se dicemu una
venit pentru bunul nostru Archipastorii, ca
Domnedie. Parintilor nostri care ni'l data
noice, să lu primeasca la sine; — si se ne
intrecomu la cunioasa la sine;

Sănum bine că dupa mortea bunei Eppu,
unii omni au fostu inceputa a face, „mare sfâr-
șiu tîră” se vorbia mai in totu locul desl

pre dreptului de alegere, — inse acum a vedea că și adverata dăi' romanului e grăbită strică trăibă; strigau en totii vomii cøre dreptul de alegere, — astăi e, acestia sciumi că s'au vorbit, acum dară și întrebă, că ce s'au facut după astăia vorbe? Unde și dreptul de alegere? Unde și odorusul celu pretiosul să nostru? Si ce e responsul? Ce dică acum cei ce iu găru mare? — Tacă toti en poscole. — An amătit — nu se în vorbi — că nu este spirite în gură loru. — Era astăi — în cari se mai afia spiretul de viață, se mantuiesc en aceea, mai certăi și voi că noi amu erută destulă. — Este și responsul — dică en cu orori — inse orum cu orori — că cine cere bine, bine si căpăta. Au erută prin sorice. Astăi o scu si io — data numă de alină. Aceea incă se scie că multi din clerici nostri — și mioreni — mai stăvă strigau în gură mare: vomu face recursu la Majestate, — be chișu la protestu se vorbă, — vomu merge si vomu cere; bine — merge, si cere, năștiu na dă nemiu (me rugu să nu se iecu înțeleșu reu, căci și astăi e dăi' românească). Lase se fioastăe drepte si nici se mai indusește.

Inse ore nu ar fi fostu mai bine în locu de a face atâtăi scrieri si de a merge de atitări ori la Viena. (?) Fara de îspavă, a merge mai bine numai odăta si se renorte cu dreptatea în străină? Oare pre candu se întraceau deputațiunile la Viena în alte cause — vidi bine că suntă si mari — nu ar fi fostu cu scopă a alege și deputație si pentru acelu lucru, care potă că e mai interesant pentru noi — (în tempul de factu candu una eppu ori unde potă face forte multă) — de cătu unde din acela? Oare Majestatea Sa pre bnumi noum domitoren demenegar-aru și îl acestei-i amplinăre dorilor noastre? — Jo din part-ei cuțeață a dică ceaștă — de-acordăndu starea nostră din tōto privinitul facă si potă face mai multu de cătu atâtăi scrieri. Speră că nu amu si se acuma orfani, do nu cumva voiesce cineva a introduce prășea cea de trei ani? eci preicum vedu mai numai acăstăi nu mai lipescă. — Anum disu orfani, — astăi e, orfani suntem și ca orfani plangem la monumentală pre bnumul nostru Parente Alexi celu iubitu, și lacremete nostre pana atunci nu si-vor opri cursulu loru, pana ce nu va fi alături Parintă, care eu buntatase si ne va le stergă de pe față nostra.

Uau fluu alu dicesceci.

F O I S I O R A.

Studie limbistică

I.

Cuvinte române în limba paleo-slovenă.

(Urmare.)

Din lesneomne lui Fr. Miklósić (1) amu capturat imprenta d'linbovinăt' tencimene slavene d'la seminaria 5 fascione, ce cuprinde materi' slăvenă pana la liter's ciuilică și (2) pagină 1—969, cătu s'au sunat pana acuma. Din aceste fascioare amu cercutat cu nastasie (pagină 1—192) si amu afiata multe cuvinte, care le avem si nu, ce adnotărui insă si autorul mai în tota locu si numai pucine amu potă alla, despu a exorbi ereticiu, în limba nostra sa amintescem autorul. Opotopu despărțe cările si anterul marturesc, — opotopu, cea decem amuror laborum collegavimus si scripura după principale legiografice suntă si documentația vestă eruditină, dată două, că autorul nu s'a declarat nascu parerică în privința mărturiei lăziori, ce se interesează a săi, astăi de exemplu, d'insula adusă cuvintelor, ce se așa si în limba romane, adnotărui simplu, „la romana e . . .” dar' nu decelă se și proprieitate sunta acolo cuvintu, ce lo citiga d'la romană de acasă am'amus vedută necessităa a ceră și ato funtasăi si ce amu adiută volu adnotă la lăziori săi. Marciusecu, fără a mu hălu, că ești mi-a fosta în poftină, pre langa prenăntări fantasioare, de ce deosebită, amu funtasăi, si speră că ce ar fi de capăzini, vorbi face, cari se ocupă mai de multă cu limbistică, comunicându rezultatule studierelor sale⁽³⁾.

(1) Lexicon Philologico-Graeco-Latinum, Encyclopediam Academiarum editat Fr. Miklósić-Vinkovacensis 1862, et sequentia.

(2) Poemă men profesori de limba romana. Dic. Simeon Manciugiu, amu jude coracală cu cestimentul Carandalei, care se ștăfătă în cimitirul cimitirul cu prăjitură, — de la urmă solito interesante precizările care adnotă intelectuală comun erau și ce va publicație, care să și scufule pozește cu teologie un Versiște Nicolae Tisza Vella, s'au ocupat în specie cu limbile slavene, d'Intre care pre se vecchia și bozorile

D'in comitatul Torontalului in jan. 1865. Am cestu cu bucuria în „Concordia” promovare Itrei Sale diu contie supr. alu Aradului Teodor Serbu la demnitatea de septenviră, si denumire păr demnului barbată Gheorgiu Popa refer. cancelariei ung. de curte de comite supremu în numitul comitatu.

Dar' pre cătu ni fiu de mare bucuria, pre atâta se scăbirău, cestindu corespondinția dñi J. Crestiūn în Siriu în Nr. 87 al Concordiei, în care se dice: „scirea cumca Itrea Să diu Teodor Serbu se duce de la noi, a ampliată inițială nostră de buncără etc.” Pôte că dăi corespondință s'au bucuria, dar' astăi n'e credu de toti Srianii.

Dăi Crestiūn prin astăi spresiune a dovedită spirituala de isbanda, că dacă Itrea Să diu Serbu n'a putut altumintre pasă întrucăturele cunoscute de Siriu, ře Dsă convinisă că și altul vorbe comite supr. va pasă totu pre calan acsta, precum pretinde dreptatea, neluană ce iu considerație capriciose minenul.

A fost o faptă neprejudicată a atâta fară de nici unu temeu pe una barbată atâtă de stimată, și care despoș capacitatea sa a data dovedi atâtă de eleclanțe print frumosă a cariera ea a facut, că-e trobuește a se, că du Serbu e unu de agronomie d'in satul Covinu în ciotul Aradului, deci numai capacitatea l'a putut inițiată, era nu patrocinează și nascera, cari dorere, și astăi jocu rola mare la noi. Pe cunoscute convigi Dăi Crestiūn despre simi de care se bucuria Itrea Să diu Serbu antis publicului, insru acel numai următoare, — nepondenină de faptele național-filantropie, pentru ca să nu-mi vătenu modestia.

De la 1854—1861 fiindu președinte tribunaliu de Bocihercudu mare, pentru dreptate și inteligește sa devină obiectul de stima a tuturor-ur, ce venira în contigură de Itrea Să, întrăea acesta, de la vercine-din cotelui nostru, nu de veri-nostri naționalitate.

In 1861 candu se despărți de noi, preoție cotul, inteligenții civili si de mulin de strâni, luandu-se reman bunu, în semn de stima și facurim a serenada frumosă.

A venide aceste în vedere, creu că dăi Crestiūn se va convinge din atâturile Dsăi nu potu detrage nimă din stima Itrei Sale diu Serbu, ci astfelu de barele numai ni siervescu nob sapre scarbie.

P. F.

In uimorile voie acrile cunventele memorate ca slavean în literu cirile spre a tēsă modulu de scriere ai anteriori, ce să nu potă să se cùtă cu literu latine an după ortografa noastră sau după oia, e o comenda inventația limbă Schleicher pentru scrierea unor sunete speciale (in tractatul seu: „Untersuchungen über die Sprachwissenschaft in lateinischer Schrift“) unde comendă do: A—a, E—e, I—i etc. La cunvente voiu pune semnificație greco-namai unde se va arecă necesari, cea latina o voiu pune regulată si după cea latina voiu îndrepta si în privința celor românesi. Paginile lesneomne încea lo însemnu pentru orientare mai usoră.

P. 2. Ab aperte, rom. aveve; autorul nu însemnu cunventala română, ci elu sacerdoticiu ăvia palam, si îndrumăza pre lectura la slavice, — despu care nu potu impărtășii nemică și funduș lesonul după carele mo orientenă n'ajunsu pana la liter'ă va.

P. 10. Băbuu sams obetrix rom. baba; — se așa și în limba noastră găsi și în magiařa; — în magiařa are totu sochi înțeleșu era în germană ſāză insămaștă. — Dies (Etymologisches Wörterbuch der romanischen Sprachen Th. 2. editiunis 20 p. 6. are Heliobus baba-ta în limbiu clericului, în care inteleșu se așa la Dantu. — Dies amintescu si cuvintele români și magiaři, haga care mai altăra cuvintul germană mediu-superiora baba „fčamav”. In urmă adnotărui, că acestu cunvente la-sună limbe. Deçi din aceste pucine adaptatamente se vedă, că baba de si năa si în slavene și magiařa, totuși nu e proprieitate eschităa a acelorăi, divergău, într-o intelectuală cunventuală româna și româna în geni lipsindu romanul cunventual in formă masculină.

P. 11. Bayvlany stipes vel statum, rom. bolovan lapidăs globei de piatră dico autorișă si adnotărui, că cunventul nu se pare a fi de origine tatară unde este bâlbâlă, magus, mare. — La adnotărui e cunoște forte baza, si pare-mi că volesse se publice una distincție de ordine, că se pare că nu năa și magiařa. A face multu baza, de ar' jidușu calu poziția fraganta din stâlpele sale spu a tabarăk și pre altii la crenză nu deargă.

Oradea-Mare 3. jan. 1865.

La academie regăsca de drepturi din Oradea-Mare precum și din coloane acesei foie ince să potuta observă, numerul asculitorilor romani se urca d'un an in an, — cea că nu credia că va se remana fară de interes înaintea On. publicu romanu. Si pana cundu din partea acestăi comunitate se înlocuiește la Academie a deaci, si care i pune stăvile desvoltașe sale spirituali: aceea e seraciea. Inca în luna trecea unu juristu de cursulu alu III altimtri din comitatul Satu Marei — din lipa' medieșulor de a se potu susține aice mai departe, a trebuitu se intrerupă cursulu, chiaru cundu era mai aproape de scop, si dorere mai sunti si altii, caru-si găsi săi urmeze. Candu le scriu acestea, en dorere trebuie se marturisește, că evintele lui „Prelecanu” indreptat în unul din XRII acesei pretutiente foie, cătra brava prenumi din comitatul Satu Marei în privința ajutoratorii tenorilor asculitorilor de drepturi, — nu sunata ca achelu ce striga in pustia.

Scim că naționația noastră e seracă, dar scim și neaca că numai instrucționă o pote redaechă, de aceea sperăm că barbati nostri voru incepă a lucra cu zela inducăto la vindecarea reului.

S. Borha, jurist.

Bucovina.

Comitetul societății române din Bucovina, a emisă următorului circularu:

Pr̄ emorat Domnule! Conform g. 30. din statulul societății pentru literatură și cultură româna din Bucovina Comitetul era omu de a Te învătă, pre stimate Domnule, la adunare generală a acelei societăți, care se va teni Lunii întră 11^{ul} Ianuarie 1865, preciu la 11 ore naștei din amăndu-i în sala magistratului din Cernești, poftindu-te cu deosebire, de la venire a la adunarea aceea constitutivă a societății numite.

La ordinea îlelui adunarii generale va fi:

1) Dacea de soma a comitetului asupra lucrării sale din tempuri adunarii generale din urmă 14—24 mai 1863, pana la finca lui decembrie 1864.

2) Incuvintarea bugetului societății pe anul 1865.

3) Otarirea indreptărilor (measurelor) pen-

d'în parte-ni, că pre la noi globoia de petru se numește bolovon și au bolovon și de 'mi aduc bine aminti Da Mangica mi-a comunicat-o cunță, că e atât origină în limbe române. Ce relație e intre statu, columnă și altobol de petru nu principu, atât sciu, că romanul dea bolvana-trabă, care cunventu se așa si în magiařă în două intelectul să idolu. În intelectul columnă se poate consta, că ar' si imprumută cunventul bolvanu din slavica, fiind că se așa in mai multe limbe slavice, însă în privința cunventului bolovon-globu de petru nu este radecină în limbe române, precum aduce Dicu in opus numita T. I. p. 73. bolla si buli ital. spaniol. provensal. bolla, bula, pg. bolgia franc. boule tōt cu intelectul: globu — de unde se deduce apoi sigla pre documente (pentru care predileguem formele cu ă), span. bellon. frons. bolon cunțu in capu gros. — Deci intelectul globe din acastă cunvente a potut pestră si în romană in radecină „bol-”, e separe a și numai virtus“ pag. 11. Bania, balneum, baia-scală. Autorul serie cunventala românească Băia se pare a fi erore, că-ci afara de la sunțu pronuncia între romani si bania. — Această cunvent se așa si în limba magiařa baia, fodin de matre, care intelectul lui-admitte și cunventul română. Cunventul acestă occupe in mai multe dialecte slavice, dar' prește acesi si in germană's este Wanjo si latină' evnul mediu banya, in italiana bagno. Dupa ce amintesc autorul acesta dice simplu „o germană adică: d'germană.“ — Peștră originea româna a cunventul, carele insu si autorul, luatine, de straină se provoca la italicana bagno, aduce azi parerea lui Dicu (t. I. p. 44). Bagno ital. span. banno, prov. bană, bain—scală de la balneum lapelandu pre L. Cenvalta românească dice Dicu e formatu din latinala bajac, de carele celelalte limbe românește nu facută intrebuită.

5) Cari an astăia alta etiologie nu s'acorda, sunt rogați a se comunică și a acceptă pas vomă avă si nu este etiologie, căci me tem că vor avea multă de acceptat. Multă din urmă astăia nu ar fi astăia.

tru înaintarea și sprijinirea scopului societății *) și pentru administrație a�ei c. (§. 32, 2.)

4) Domnului membrilor onorari și corespunzători ai societății în urma apropierii vea unui mandatular al ei c. (§. 30, 11.)

5) Alte propunerii sau prolegere scientifică și literară din partea vea unui mandatular sau societății, și

6) Alegerea președintelui, vice-președintelui, secretarului și ai celorlați lați doipredice mandatarii ai comitetului. (§. 15.)

Din partea Comitetului.

Cernăuă int'a 12/24 decembrie 1864.

Georgia Hurmuzachi,
vice-președintele.

Amerosiu Dimitroviciu,
secretar.

ROMANIA.

Amintim în unul d'nii trecenti despre leges pentru infinitatea sinedolarilor, si legea despre calugari, facem acă se urmează testul ambelor legi: Proiectul de Decretu organizan.

pentru infinitatea unui autoritate sinedolar centrală, pentru afacerile Religiei romane.

CAPITOLULUI I.

Art. I. Biserica ortodoxă Romana este și romane independență de orice autoritate bisericească străină, într totu se privesc organizații și disciplina.

Art. II. Biserica romana, a cărei unitate este reprezentată prin un singur general, continua de a fi suzerană de Mitropolitii și episcopii eparchi, cu ajutorul sinedolarilor de eparchii.

Art. III. Unitatea dogmatice a sanctei religii ortodoxe romane, ca biserica mare a religiei romane și sindicul general al bisericii romane prin consiliul cu biserica ecumenică din Constantaopol.

CAPITOLULUI II.

Componerile sindicului.

Art. IV. Sindicul general al bisericii romane se compune:

- a) Din Mitropolit.
- b) Din episcopii eparchi.
- c) Din Arhiepiscop român.

d) Din cîte trei deputați aleși de fiecare eparchie de către clericii de miru, și numai d'inter preoții de miru, și si persone laice cu cunoștințe teologice.

e) Din Decani facultăților de teologie din Iasi și București.

Membrii sindicului general sunt aleși pe termen de trei secole.

Art. V. Adunările sindicului general al bisericii romane se preia în numele Domnitorului, de către Mitropolitul primat al României.

Ministrul Cultelor astăzi la deliberările sindicului general, și la parte la lucrările lui, fără însă de a avea vot la încheierea acestuia.

Art. VI. Locurile de întrebuințare a sindicului general, va fi în capitala României.

VII. Convocarea sindicului general se face în sediul ordinare și sistematic extraordinare, după loga de alegere cînd ancasă.

Art. VIII. Sindicul general deschide sesiunea sa ordinaria la fiecare doi ani în anulă'ă de a lucra în Italia.

Sesiunea ordinara este de o lună.

Art. IX. Publicănumele de convocare a sindicului general în sesiune ordinara, să voră face de către Ministerul Cultelor, după aprobatul Domnitorului.

Art. X. Deschiderea sesiunii sindicului general se face de către Ministerul Cultelor, prin cetera notitie de convocare.

XI. Fiecare capăt de eparchie are dreptul de a interveie pe largă ministrătură de Cale si și spune motivele de urgență care ar reclama convocarea extraordinară a sindicului după care ministerul va convoca sindicul de la găsi de curvință.

Art. XII. Sindicul general nu poate sub nici una excepție, și se ocupă în sesiunea extraordinare, de alia cestiori de către acela cuprinsă și specifică în raportul de convocare.

Art. XIII. Sesiunea ordinare și extraordinare, ale sindicului general, se închide de Ministerul Secretarului de Stat la departamentul Justiției. Cultelor și Instituției Pădărenilor, prin aprobatul Domnitorului.

* J. E. Stophă societății.

1) Latine culturi naționale, latine, sprințări și devotără în situl ramurăi scientifice prin elaborarea și redarea operei de tratatist scientific, prin teză sau diploma prezentă la catedrele universităților și altă asemenea;

2) un milion de înlocuitori studiați și un centru de adunare pentru cercuri literare, care voră să urmărească dezvoltarea literatură romane.

ea, de indată ce desbatările acestui sindic ar eșa din cercul atenționării sale.

Redeschiderea sindicului general romane amanata pînă la timpul stării de Consiliul de Miniștri cu aprobatul Domnitorului.

Art. XIV. Una regulamente specială pentru sindic se va pregăti și de Guvern.

CAPITOLULUI III.

Atribute.

Art. XV. Religi's ortodoxă Romana, fiind liberă în Statu, sindicul ei general are potere legislativă, și administrativă în afacerile spirituale său de cultu.

Art. XVI. Nici o dată și sub nici unu cantu înse, sindicul general ale bisericii romane, nu va potă modifica său impedește:

- a) Libertatea de conștiință și toleranță religioasă.

Legiuinile pentru toleranță religioasă suntu cu totalu de competență Adunărilor legislative ordinarie.

b) Limbi cultului ortodox în bisericele din tărîa va fi de a purăce ca romană.

Art. XVII. Atributele legislative ale Sinedului general portă aspira umăratorului materii:

- a) Disciplina bisericeasă si monahala.

b) Ritualul bisericeștilor în mărginile legilor si a regulamentelelor.

- c) Legile de hiromonie.

d) Legile relative la Seminarie si facultate de teologie, cînd pentru disciplina'si materialele religioase.

- e) Legile pentru infinitatea de biserici.

Art. XVIII. Atributele administrative ale sindicului general portă aspira:

- a) Hiromonico Mitropolitilor si a episcopilor.

b) Biserica parochială si a preșteilor parochiali.

- c) Educația clerului.

d) Cercurile, amicurile, si tipărirea cartilor cultuini.

- e) Autorizarea de calugarii, la marginile legaliștilor civile.

f) Privilegiarea administrației bisericești a eparcialor de metropoli si episcopi.

Art. XIX. Atributul judecătiei ale sindicului general, sunt:

- a) Confișarea d'inter episcopii eparchi și Mitropolit.

b) Apelația în ultimă instanță în causele persoanelor bisericești în privința disciplinelor.

Art. XX. Sindicul general, pe largă semnătură, indică la apela aspira actuala materialor, aspira carora va fi consultată de către Guvern.

Art. XXI. Decizia sindicului general nu sunt executorie de către după aprobarile lor de Domnitor, în urma raportului său de la Statul de departamentul Justiției, Cultelor și Instituției Publice, carele se vor comunica nicioză asemenea de către Președintele sindicului.

Art. XXII. Ministerul Secretarul de Stat la departamentul Justiției, Cultelor și Instituției Publice pînă strage astemuse sindicului aspira schitoru vor mai persone său autoritatea sindicului și dețină de data de astăzi a statutu aspira căsu-

lei.

CAPITOLULUI IV.

Sindicul Eparchial.

Art. XXIII. Fie care eparchie, atâtă metropolitană, cătu si Episcopala, va avea un sindic.

Art. XXIV. Sindole speciale se compusă:

- a) D'episcopala seu Mitropolitului Eparchiului ca Președinte.

b) D'ini cei trei membri ai sindicului general.

- c) D'in directorii seminariorum eparchiale.

d) La București si la Iasi, si adăugă Decanii facultăților teologice.

Art. XXV. Astăzi sindică va executa legile votate de sindicul general, si actionate de Domnul, si va judeca în materie de disciplina bisericească.

CAPITOLULUI V.

Despăsării și transitorie.

Art. XXVI. Santa și remană desfașuitate tot legile si regulamentele, in opulice cu despușitul acestor legi.

Regula mentu.

Pentru alegatorii membrilor sindicului general al bisericii romane.

CAPITOLULUI I.

Despre alegatori și eligibilită.

Art. I. Sunt alegatori de membrii sindicului general:

- a) Preotii de miru romani, horonitici, în tără si bisericii romane si scriitori sacri.

b) Profesorii de materie religioasă la Seminarii si

școala de monastiri, astăzi de la monastiri.

Art. II. Sunt eligibili membri ai sindicului general:

- a) Preotii de miru, în exercitării dreptului de alegatori si studiu de celu patru patru clase într-un Seminar.

b) Laiici întrunindu armatorile insuiri:

- i) Vera's de 40 ani.

ii) Conștiință teologică, dovedite său prin atestări prăi o funcție de minimum 3 ani ca profesori in una Seminarie, ori facultate teologică din țară.

iii) Să nu fie falită necerabilită;

iv) Să nu fi fost condamnată la pedepsă criminală.

v) Să nu fi fost condamnată la o pedepsă corectivă pentru delictele următoare:

- i) Falsificare, spargere de prestei si lăsare (estrageră) de acte depuse in locuri publice.

ii) Furt.

iii) Încalcăciune.

iv) Abuz de incredere.

v) Marturie minciună.

vi) Calomie.

vii) Atentat la bună moartă.

viii) Abuz de putere.

CAPITOLULUI II.

Despre alegeri.

Art. III. Se alegeră pentru sindicul general cîte trei membri de fie care eparchie.

Art. IV. Fie care alegatorii alege numai in eparchia unde este cu serviciile bisericești.

Alegatorii suntu detori a incise pe Bulletinul alegatorilor cîte trei nume.

Art. V. Ca două luni înainte de dia de alegători, se săcusească de protopop listele preșteilor și a superiorilor de Monastri alegatori. Listele întocmite de protopop se trimite Ministerului Justiției, Cultelor și Instituției publice, care le dă publicitate prin Monitoru.

Art. VI. Reclamările contra alegatorilor săi a omislorilor din lista, le face alegatorii săi episcopii eparchiilor, către Ministerul Justiției, Cultelor și Instituției publice, pană în luna de diele de la publicarea listelor în Monitoru. Reclamările trebuie să fie înscrisă de dovadile sprințină. Ministerul Justiției, Cultelor și Instituției publice va să dețină ca și publică prin Monitoru, pană în diele de la prima reclamare, decizia sa împreună cu liste pînă la alegători.

Art. VII. La ora diece de demandă, alegatorii, ori căti și prezenți, procedă la alegeri. Biuvorii alegatorilor săi sub presidenția protopopului, Secrătorul biuvorilui și la finală d'inter preștei ei săi tineri, decumata de președinte si Secretarul al protopopiatului.

Art. VIII. La ora diece de demandă, alegatorii, ori căti și prezenți, procedă la alegeri. Biuvorii alegatorilor săi sub presidenția protopopului, judecători și discursurile au sunta permise în sală alegorilor după constituirea biuvorilui de alegeri.

Art. IX. Votarea se face prin apela nominală. Voturile se face prin bilete care se vor depune în urnă inchisă, sigilată de președinte, Secrători și alegatorii care vor vota.

Art. XI. Scrisul romane deschis pana a doua de la orele trei după amiază. Le acordă ea în prezentă alegatorilor ce se vora alătura, și după încheierea unui prescripții verbaile, comunității stării în care s'a stabilit urmă, și se procedă la deschiderea scrisului.

Art. XII. Biuvorul se angajează să desfășoare astăzi la ora diece de demandă, și se procedă la deschiderea scrisului.

Art. XIII. Rezultatul scrisului constatătă fiind prin prescripții verbaile subscrise de biuvor și de alegatorii preștei, biltele votări se ard.

Art. XIV. Trei dieci de la ultima'di a alegătorilor exclusivi, și în treia zi de inclusiv, la orele 11 de demandă, se va face la Prefectura unde este reședința Eparchiei, numerară și adunare definitivă a voturilor de la tăză protopopie Eparchiei.

Acei care vor să intrebuințeze voturi și proclamați de ales.

Art. XV. Lucrare crată la Iasi, și se face în primăvara următoare la Rectoarul de seminar, si în București și la Iasi, și a decesului facultății Teologice.

Art. XVI. Prescripția verbală definitivă subscrută de Prefect și de persoane crată a Art. XVI se trimită pana în trei dieci de la Ministerul Justiției.

Cultelor si Instrucțiunii Publice, care le va depune cu toate actele relative, pe biouroul Stănodului general la deschiderea lui.

CAPITOLUL III.

Despre validarea alegerilor.

Art. XVII. Stănodul general decide asupra validității sau nevalidității alegerilor membrilor aci.

Decizionale în ceea ce privind le comunica Președintele Stănodului general, Ministerul Justiției, Cultelor și Instrucțiunii Publice, care înaintează după tehnica lucrările de nouă alegere.

Art. XVIII. În cazul de vacanță, prin demisunărea sau morții unui din membrii aleși ai Stănodului general, Ministerul Justiției, Cultelor și Instrucțiunii Publice înaintează însă lucrările de nouă alegere.

Art. XIX. În cazul de vacanță, prin demisunărea unei morții ale unor membri aleși ai Stănodului general, Ministerul Justiției, Cultelor și Instrucțiunii Publice înaintează însă lucrările de nouă alegere.

Art. XX. Demisunării membrilor, în tempul căruia Stănodul general nu este în sesiune, le primește Ministerul Cultelor, Justiției și Instrucțiunii Publice.

Measure transitorie.

Art. XXI. Pentru același anuală date, Stănodul general va poteca și va convocați și mai înainte de 1. iulie, pastrându-se încă trei zile de convocare și timpul pentru înscriere în liste, reclamari, etc. cuvenită proprie.

Facetele cunoscute și ordonanța ca cele de fată, investite cu sigiliul Statului și trecute în Monitorul Oficial, să fie adresațe Curților, Tribunalelor și autorităților administrative, ca să le inscrie în registrul lor, să se observe și se facă a se observă, și Ministerul nostru Secretarul de Stată de departamentul Justiției, Cultelor și instrucțiunimii publice, este însarcinat cu publicarea lor.

Dată în București, la 3. decembrie 1864.

ALESSANDRU IOAN.

L. S.

Ministrul Secretarul de Stată de Departamentele Justiției, Cultelor și Instrucțiunimii Publice,
N. Cretulescu.

ALESSANDRU IOAN I.

Ca mila lui Dumnezeu și voineții națională, Domnia Principatului Unite Române.

La toti de fată și viitori sănătate:

Vedește raportul Ministerului Nostru Secretarul de Stată de Departamentele Justiției, Cultelor și Instrucțiunimii Publice, Nro 56,817, prin ce Nu se spunea la conferința proiectului de Decretul Organismu pentru regulație schimbi monahicești;

Velindu încheierea Constituției Ministeriale,

Asculata opinionea Constituției Nostru de Stată. În poteră Statului d'vz., Iulie.

Am sanctuam și sănătăm, promulgat și promulgăm ca următoare.

CAPITOLUL I.

De călugări

Art. 1. Nu pot fi călugări pe vîltoare nici un individu barbat, dacă nu va intra în următoarele însușiri:

a) Se poate recomunica de către Stănodul general pietatea și vocația lui monahala prin inspirare religioasă canonica;

b) Se fiz în vîrstă de minimu 60 ani, său, de mai jude, invalida, omu incurabila, și

c) Se remună în pensumna ce ar avea de la Stată.

Art. II. Vor fi primiți în ordinime monahala însă și acu juriu caril, treocând înveitările seminariale superioare, vor avea vocația acsă, și d'n care se va potă forma clericala inaltă.

Art. III. Nu va potă imbrăca schim'a monahala nici o femeie, care nu va intru în următoarele însușiri:

a) Se nu marită și să se recomandă de Stănodul general despre pietatea, religiozitatea și vocația ei morală;

b) Se remună în pensumna ce ar avea de la Stată.

c) Se fiz în vîrstă minimum de 50 ani.

Art. IV. Potă fi călugări și fară de înseleptirea veră de la lit. c, art. III.

a) Femeile invalide și incurabile, care n'au mijloc de trai în lume.

b) Femeile care, d'ni simiaumanitar, s'ar dezide și se devotă prin spitale, scole și veri ce alte instituție de bine-facere ale Statului.

Acetea totuși nu voră potă și mai judec de 30 ani.

c) Femeile eliberate d'vr vre una penitenciariu ca recomandătorie Stănodului general.

CAPITOLUL II.

De măstani.

Nici o călugăre nu se va face pe vîltoare pe la alte monastiră, schituri și săhișuri, de căsu la aceea din România, ce voră stari prin regulamenta specială.

CAPITOLUL III.

Art. V. Nici o autoritate ecclastică, nu va potă

da vre unui individu barbat sau femeie, tunsura moșnachă, dacă nu-i va prezenta:

a) Autorizarea Stănodului generală și
Autorizarea Ministerului Cultelor.

CAPITOLUL IV.

Despre întreținerea călugărilor.

Art. VI. Pentru întreținerea călugărilor și a călugărițelor, Ministerul Cultelor prevede în buget una anuală pe numărul lor.

Art. VII. Aceste sume nu sunt personale librate pe indivizi, ci pase la comunitatea îndestulare a monastirii; economia de la ele revine Statului. Una regulamentă specială pentru administrarea economică a călugărilor, se va întocmi de către Ministerul Cultelor.

Art. VIII. Călugări și călugăritice, care vor fi incluși avveră la monastire, cu ore care condiționează despre întreținerea persoanelor, se vor bucura de acese condiții și în vîltoare pe căsu voru trăi.

CAPITOLUL V.

Despre poziționarea călugărilor.

Art. IX. Români desfășoară totuști dispozițiunile, legile și reglementările contrari legii de fată.

Facetele cunoscute și ordonanța în cele de fată, investite în sigiliul Statului și trecute în Buletinul legilor (Monitorul Oficial) și fie adresațe Curților Tribunalelor și Autorităților administrative, ca se le inseră în registrele lor, să se observe și se facă a se observă, și Ministerul nostru Secretarul de Stată de departamentul Justiției, Cultelor și instrucțiunimii publice, este însarcinat cu publicarea lor.

Dată în București, la 30. noiembrie 1864.

ALESSANDRU IOAN.

Ministrul Justitiei Cultelor și
Instrucțiunimii publice,

N. Cretulescu.

, Reform'a.

NOUTAȚI ESTERNE.

PRUSSIA. Regale descriuște dictă la 14. ian. în cuvântul de tronu se pomenește rezultatele frumuse de la rezelbului în contră Daniei și erotează armelor aliate, apoi îl exprime acostorul multumita în numele patriei. Amintesc că organizația prestatează a armiei și de a se multumii cumec reszelbul săi pută portă fara a conchiumă garda națională (Landwehr) și să contură relațiunile de industrie și cele familiare. Dreptul-acces regale și-tiene cu atâta mai vertos de detoțință a susținut cunoscutele măsuri și să le desvălu totuști pe accea-să base, deci și sporește ca în astă privință lu voru sprințini ambele case a le dire. Regale însăși apoți propuntele regesci ce se vor astern dicti, și se urmărește o spuse et relațiunile finanțiale au permisă a portă și a încheia reszelbul fără a recurge la imprumute. Eșecatorul statului va astern soție de pre 1859-1862, precum și de pre 1862. Amintesc de tratatul comercial pruso-francez să renoue uniiunie vamale. Negociatorii vamali cu Austria promulgat nu pretempt multum. Nu mi potă aduce a multe de faptele armiei mele — dice regale — fără să mi exprimă bucurie, și re-eunoscintia și pentru armăi austriaca. Precum luptatorii ambelor armate se imparte la rău, astfel ambele curți sunt legate cu o alianță strinsă, și se-are base în sensibile niesci constante a le mele și a Imperatului d'Austria. Aceste semnificiente și credința statului tratează garanția durabilitate acesei alianțe, care legă statele nemțești, și năi ni se ascuțea partenia confederativă.

Pacea legată cu Dană a redat Germanie partile ei de media-năpte, a supră caroare și trașu dreptulă îndeobă; acesei trei voră potă participă mai multă la viață năsătră natinală.

Politica guvernului reg. va năsul ca acea rezultate să se ascuțe prin instituțiunile coroanei, și că potă procede de pe basă secundă întru judecătore cestuielor juridice. În alianță cu înțăptuș meiu aliatu mi voru servir de cinoșura convingerea mea și determină-mi fata tîră. — Regale pomeni cu

multumire că s'au imputenată incureaturile resbelice.

Relatiunile către poterile străine sunt forte multumitorile.

Regale îs-sprezine dorința ferbințe d'a vedă cău mai curundu complanate încordările escute între guvern și casă de deputațiori. Rezultatele d'un urmă voru și imantate destulă dezlucrare parcerilor la supră organizației armate. Promite că si de acumă înainte va păstră si va respectă drepturile constituționale a le reprezentanții tierii, dar pentru ca Prussia să-si poată sustine puzetunile de potere mare ce o cupă, și de lipsă ca guvernul să fie constant, tare, și guvernul se va impacă cu reprezentanții tierii sub conditinea d'astră organismul preștează aliarmă, care ascură tierii capacitatea d'a se apără și securitate. Tote nisuntinile male și viață mea întrigă o am sacrificat-o ondru și bunici stari a Prusiei. DV'dreavu avendu asemenea scopu antea ochiloru, veti gaștcale, ce duce la deplină intelectege u guvernului, si apărtăzit DV'ostre va fi salutare pentru patria.

Dupa cuvântul de tronu, regale esindă d'n sala în prețentul de vivat, era ministrul Bismarck dechiară în numele regelui ei dictă e deschisă.

Căsă deputaților tenui sădintă în 16. jan. Alăt de președinte pe Grabow, de vice-președintă pre Urnă și Backymodsk. Grabow mulțumit dictiei pentru crederea cu fondul; amintesc că guvernul percută presa liberală, dogenesc pe oficialii liberali, nu înțarsesc în posturile loru pe oficialii liberali și statul. Sentimentul liberal — dice Grabow — s'aruncat sub anatenă; credința convingerii — acăsta virtute prusace vechia a oficialilor prusaci — s'asilită de către cea nouă prusacă; pomul constituitei din 1808 s'atatu cu secur, pentru ca fată cu evenimentele reszelbul gloriei să se suprime opinia publică cea de trei-probată; și se dejosescasă casă deputaților, și se incetează poterea de viață a constitutiuni, — dar consinținta poporului prusacei și a reprezentanților lui nu voru potă îndepliș. Să luam de deva pentru acelașa casă cuvântul regelui: „Numai celu ce pasăsope pe stanțe dreptate, numai acela-sătăpătă pre campulu invinceră! Sub acesta standard speru că vom ajunge la contilegeră. Dece cerul cu guvernul să vine și astă ca cu dicta, spre fericeea poporului și a patriei.

In sădintă d'16. jan. ministrul de interne Eulenburg protestă în numele guvernului contra vorbirile de ieri a președintelui. Dubita că președintele ar avea dreptul d'astrăbate cestuiile mai naînte de ce s'ă constituie dicta. Ce impresie pôte face astă vorbire a supră regelui guvernului și ca ticei, după spiritul de impacătură manifestat în cuvântul de tronu? Guvernul și pare forte reu de vorbirea președintelui, și chiar daca o ar incavința dicta, elu totu va năsul spre impacătură.

Grabow response cumca și-tienă de detoțință a spune apără parere sălă despre situația de la dictă; nu crede cunca ministri ar avea dreptul d'astră astă de imputări.

Bodenburg asternă bugetul pentru 1865, programările sunt egali perceptiunilor de 150,714,031 de taleri. Fractiunea conservativă proiectă o adresă către regale.

Nr. 614.

Pentru statuina investitorăca d'in Ghiladu întrăstă cu emolumente anuale de 140 fl. v. a. 66 mesure de grăs, 133 punti de clasa, 66 puncte de sare, 13 puncte lumine, 4 orgi de lemn, 4 orgi de paie, 4 orgi de gradini și corteli liberi, și se deschide concursa pana în 15 iauri 1865, pana candu doritorii de acu-prinde astă postu, au a subterne diocesanalui acestui consistoriu resursele sală provizorie cu extrasul de botz, cu adăzeritile despre sciulice abisurate, despre servită de pana aci, și despre porțarea sa morală și politică.

Din scăldină consistorială scolastică în Temișoara în 21 decembrie 1864, tinența. (1.-3.)

Proprietarul și editoriu: Sigismund Pop;

Redactorul responditoriu: Alessandro Romanu.